

กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา

กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา

กฎหมายการจัดการศึกษาของไทยปัจจุบัน คือ การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งพัฒนามาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ส่งเสริมความเท่าเทียมกันในด้านการศึกษาของประชาชนชาวไทย

มีการจัดการศึกษาที่หลากหลายมี 3 รูปแบบคือ การศึกษาในระบบหรือในโรงเรียนโดยเน้นการจัดการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

รัฐจัดสวัสดิการให้เรียนฟรี การจัดการศึกษานอกระบบและการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณสมบัติ เก่ง ดี มีสุข

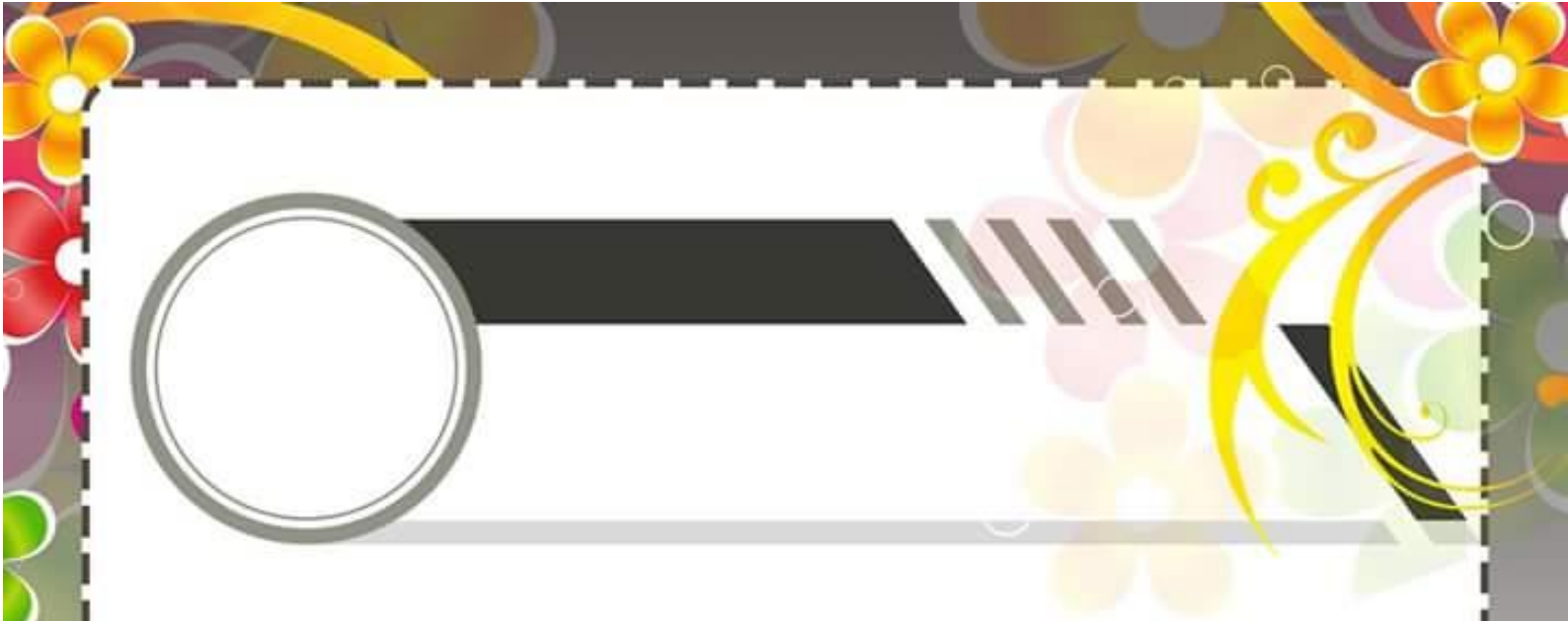
ส่วนหลักสูตรการศึกษา แกนกลางการมีการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดีของไทยและของโลก

ยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต

โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์, ซื่อสัตย์สุจริต, มีวินัย, ใฝ่เรียนรู้, อยู่อย่างพอเพียง, มุ่งมั่นในการทำงาน, รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

โดยมีสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ด้าน คือ ความสามารถในการสื่อสาร, ความสามารถในการคิด, ความสามารถในการแก้ปัญหา, ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต, ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับจำนวน 9 ปี

โดยให้เด็กที่มีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุสิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่
เก้าของการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนให้ได้รับ
การศึกษภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กำหนดให้รัฐจะต้องดำเนินการทางด้านการศึกษา
ให้แก่เด็กและเยาวชน ดังนี้

1. รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยให้เด็กและเยาวชนในชาติมีสิทธิและโอกาส
เสมอกันในการเข้ารับการศึกษอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

2. รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ
สติปัญญา อารมณ์ สังคม ต้องจัดให้มีการสื่อสารและการเรียนรู้ สำหรับผู้ที่มีร่างกายพิการ ทุพพลภาพ บุคคล
ที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ บุคคลที่ไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส

